

Surikata

Početná tlupa legračních šelmiček – to nemůže být nikdo jiný než surikaty. Nikdy neuvidíš jen jednu! Malé obyvatelky afrických savan, pouští a polopouští dobře vědí, že nejlepší je držet pospolu. Ráno se po chladné noci nejprve společně nahřejí na sluníčku. Srst mají celou rozčuchanou a naježenou, aby se paprsky dostaly až na kůži. Zahřáté a upravené vyrážejí ve skupině najít něco dobrého, čím naplní břicha. Také pečují o neposedná mláďata a učí je všem surikatím dovednostem. Třeba jak správně ulovit jedovatého štíra. A několik surikat vždy drží hlídku, aby se ostatním kamarádům nic nestalo.

Mít dobré kamarády je velké štěstí! Správní kamarádi se na sebe mohou spolehnout. Pomůžou si, když je potřeba, a mají se rádi. Kdo je tvůj nejlepší kamarád nebo kamarádka?

Napiš sem jméno a popros ho (ji), ať ti postojí modelem, a namaluj jeho (její) portrét. Určitě si přitom užijete spoustu legrace.

Luskoun

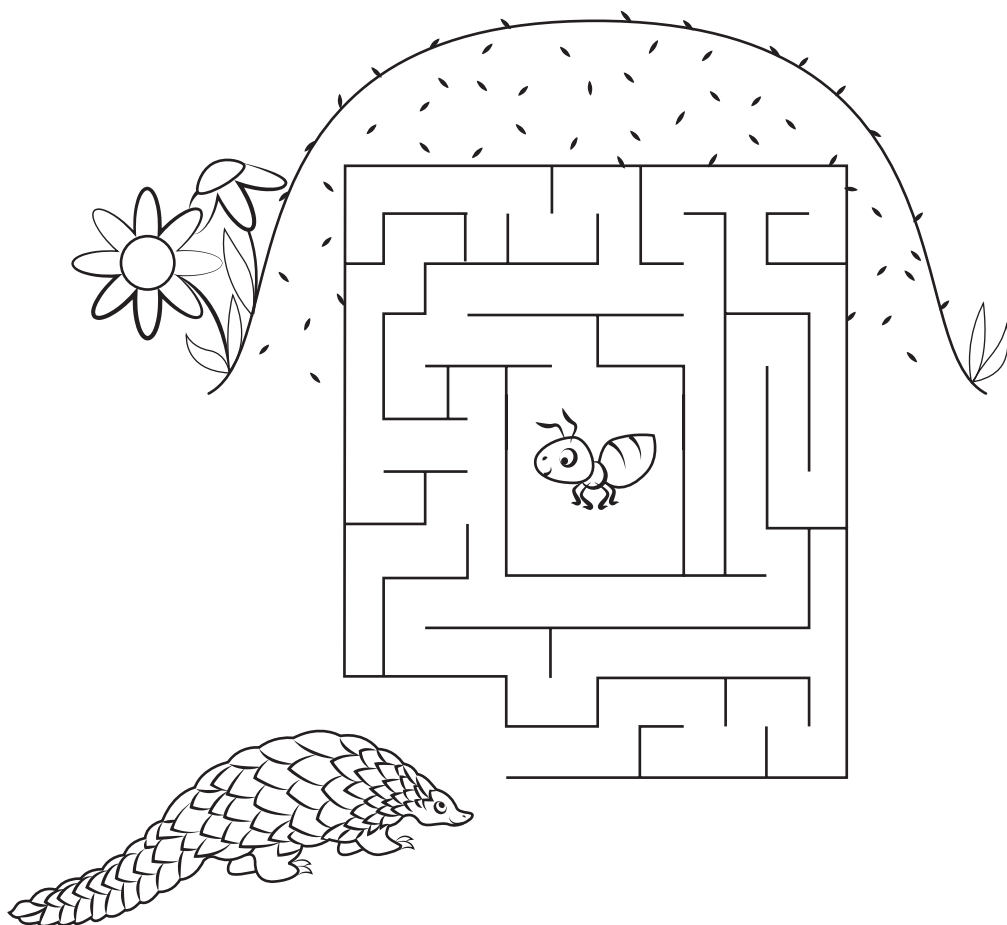
To jsou kouzla, tamhle cupitá oživlá šiška! Žádná kouzla, žádná šiška. Právě se ti představuje zvířátko luskoun. Jeho tělo skutečně kryjí šupiny podobné třeba těm na jedlové šišce. Luskouní šupiny jsou ale vlastně přeměněné chlupy, které pomáhají chránit tělo tohoto pozoruhodného tvorečka. Když je luskoun v úzkých, stočí se do šupinatého klubíčka a neporadí si s ním ani lev. Další zvláštností luskouna je třeba to, že nemá v tlamičce ani jeden zub. Zato jazyk má pořádný, dlouhatánský, tenký a navíc lepkavý. Loví s ním hmyz, hlavně dobroučké mravence a termity. Mňam!

Tento luskoun vypadá nějak hladově, nezdá se ti? Pojď mu pomoci ulovit mravence, ať má zase plný pupík! Luskoun svými silnými drápy rozhrabává mraveniště a termitiště a pak šmejdí jazykem v jejich chodbičkách.

Tobě bude k úspěšnému lovu stačit, když v bludišti najdeš správnou cestičku a vyznačíš ji tužkou.

Jezevec

„Vážení návštěvníci! Dovolte mi, abych vás přivítal na hradě Jezevštejn. Dříve než přejdeme do reprezentačních místností, krátce vám přiblížím historii a architekturu stavby.“ Takhle nějak by mohl začít prohlídku hradní pán jezevec, kdyby své sídlo zpřístupnil veřejnosti. Je ohromné! Opravdu se mu říká hrad. Pruhovaný stavitel ho buduje pod zemí. Má několik pater, spleť chodby-nory a centrální komnatu přezdívanou kotel. Jezevec zde žije se svou rodinou. Občas se stane, že se mu do některých komnat hradu nastěhují nezvaní návštěvníci, třeba lišky. Majitel sídla je nevyžene, i když jsou oproti němu strašně nepořádnice.

Do jezevčího hradu se s největší pravděpodobností nepodíváme. Máme tady ale spoustu krásných hradů lidských! V minulosti sloužily jako pevnosti a sídla urozených pánů, dnes dělají radost zvědavým návštěvníkům. Jak by vypadal hrad, kde by se líbilo bydlet tobě?

Zkus ho sem namalovat! Můžeš se nechat inspirovat nějakým skutečným, nebo ho úplně celý vymyslet.

